

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1999

Utgiven i Helsingfors den 29 december 1999

Nr 1263—1275

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1263	Lag om ändring av lagen om pension för arbetstagare.....	3407
1264	Lag om ändring av lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden.....	3412
1265	Lag om ändring av 4 § lagen om pension för konstnärer och särskilda grupper av arbetstagare	3415
1266	Lag om ändring av 6 a § lagen om pension för lantbruksföretagare	3416
1267	Lag om ändring av 5 a § lagen om pension för företagare	3417
1268	Lag om ändring av lagen om sjömanspensioner.....	3418
1269	Lag om ändring av 3 § lagen om deltidarbets- och deltidspensionsarrangemang för äldre arbetstagare	3422
1270	Lag om ändring av lagen om förbättrande av sysselsättningsförutsättningarna för 55 år fyllda arbetslösa	3423
1271	Lag om ändring av folkpensionslagen	3424
1272	Lag om ändring av 15 b § familjepensionslagen.....	3427
1273	Lag om beaktande av arbetstagares pensionsavgift och löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie i fråga om vissa dagpenningar.....	3428
1274	Lag om ändring av ikraftträdelsebestämmelsen i lagen om ändring av lagen om ersättning av statens medel för vissa kostnader för lantbruksföretagares företagshälsovård.....	3429
1275	Förordning om temporär ändring av 2 § sjukförsäkringsförordningen.....	3430

Nr 1263

Lag

om ändring av lagen om pension för arbetstagare

Given i Helsingfors den 23 december 1999

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 8 juli 1961 om pension för arbetstagare (395/1961) 1 § 6 mom., 4 § 2 mom., 4 c § 1—3 och 8 mom., 4 e § 1 mom., 5 a §, 7 h § 1 mom., 12 § 1 mom. 2 punkten och 21 § 1 mom. samt 22 § 1 mom.,

dessas lagrum sådana de lyder, 1 § 6 mom. och 21 § 1 mom. i lag 861/1999, 4 § 2 mom., 5 a § och 7 h § 1 mom. i lag 1482/1995, 4 c § 1 mom. i lag 559 och 1544/1993 samt i nämnda lag 1482/1995, 4 c § 2 mom. och 4 e § 1 mom. i nämnda lag 559/1993, 4 c § 3 mom. i nämnda lag 1544/1993 och 8 mom. i lag 50/1985, 12 § 1 mom. 2 punkten i lag 221/1998 och 22 § 1 mom. i lag 707/1965, och

fogas till 1 §, sådan den lyder i lag 593/1978 och 372/1995 samt i nämnda lagar 559/1993 och 861/1999, ett nytt 7 mom. och till 4 c §, sådan den lyder i nämnda lagar 50/1985 samt 559 och 1544/1993 och 1482/1995, nya 10 och 11 mom. i stället för de 10 och 11 mom. som upphävts genom nämnda lag 559/1993, som följer:

1 §

Har en rättshandling, för att skyldigheten att anordna pensionsskydd skall kunna

kringgås eller försäkringspremien undvikas, givits ett sådant innehåll som inte motsvarar sakens faktiska natur eller syfte, skall då denna skyldighet att anordna pensionsskydd

RP 93/1999
ShUB 23/1999
RSv 126/1999

avgörs eller försäkringspremien fastställs förfaras enligt sakens faktiska natur och syfte. Om det uppenbara syftet med arrangementet i företaget har varit att kringgå bestämmelserna om arbetsgivarens ansvar för invalid- eller arbetslöshetspension, har pensionsanstalten rätt att fastställa försäkringspremien enligt situationen före arrangementet.

Uppstår det oklarhet om, huruvida denna lag skall tillämpas på en viss arbetstagare, avgörs saken av pensionskyddscentralen på ansökan av vederbörande arbetsgivare, arbetstagare eller pensionsanstalt. Detsamma gäller sådana fall då det kan misstänkas vara fråga om kringgående av skyldigheten att anordna pensionskydd eller undvikande av försäkringspremie på det sätt som avses i första meningen i 6 mom.

4 §

Rätt till ålderspension tillkommer en arbetstagare sedan han har fyllt 65 år, under förutsättning att han inte längre står i arbetsförhållande som omfattas av denna lag. Pensionen beviljas från ingången av månaden efter det rätten att erhålla pension uppkommit, likväl tidigast från ingången av den månad som följer på pensionsansökan. Om pension söks inom tre månader från arbetsförhållandets upphörande, beviljas pensionen likväl från ingången av den månad som närmast följer efter det arbetsförhållandet upphörde. På ansökan beviljas ålderspension i förtid innan arbetstagaren fyllt 65 år, dock tidigast från ingången av månaden efter den under vilken han fyllt 60 år. Pensionen beviljas härvid minskad så som bestäms i 5 a § 2 mom. På förtida ålderspension tillämpas i övrigt vad som i detta moment bestäms om ålderspension.

4 c §

Berättigad till arbetslöshetspension är en långvarigt arbetslös arbetstagare som har fyllt 60 år, förutsatt att

1) han under de 15 kalenderår som omedelbart föregått den dag för pensionsfallet som avses i 3 mom. under sammanlagt minst fem år har intjänat i 8 § 4 mom. nämnd grundpension eller annan därmed jämförbar pension som grundar sig på arbets- eller tjänsteförhållande; på grundval av arbetsförtjänsten i arbetsförhållanden som av-

ses i lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden beaktas intjänandetiden härvid så som anges i 4 § 6 mom. i nämnda lag,

2) han företer ett av arbetslöshetskassan eller folkpensionsanstalten utfärdat intyg över att han enligt 26 § 1 eller 2 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa (602/1984) inte längre har rätt till arbetslöshetsdagpenning, och att

3) han företer ett av Arbetskraftsbyrån utfärdat intyg över att han där är arbetslös arbetssökande och att han inte kan anvisas sådant arbete som han inte kan vägra att ta emot utan att förlora sin rätt till arbetslöshetsdagpenning enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

Arbetslöshetspension utbetalas från ingången av den månad som följer efter den månad under vilken arbetstagaren uppfyller de villkor för pension som avses i 1 mom. Om arbetstagaren har fått det intyg av Arbetskraftsbyrån som avses i 1 mom. 3 punkten senare än en månad efter det att det intyg över arbetslöshetsdagpenning som avses i 1 mom. 2 punkten utfärdades, börjar pensionen från ingången av den månad som följer efter att Arbetskraftsbyråns intyg utfärdades. Pension betalas dock inte utan grundad anledning retroaktivt för längre tid än sex månader före den månad som följer efter ansökan. Om inte något annat bestäms i denna paragraf gäller angående arbetslöshetspension och mottagare av arbetslöshetspension i tillämpliga delar vad som bestäms om invalidpension och mottagare av invalidpension.

Arbetslöshetspensionen är lika stor som den invalidpension enligt denna lag vilken skulle ha beviljats arbetstagaren, om han vid tidpunkten för pensionsfallet hade varit berättigad till invalidpension. Till arbetslöshetspensionen läggs dock inte den pensionsdel som grundar sig på den återstående tiden enligt 6 a § 1 mom. eller det arbetspensions-tillägg som till denna del enligt 7 f § skall räknas in i pensionen och inte heller barn-tillägget enligt 7 g § (*pensionsdel för återstående tid*). Pensionsfallet anses ha inträffat den dag då arbetstagaren uppfyller alla de villkor för arbetslöshetspension som avses i 1 mom.

Uppfyller arbetstagare som erhåller invalidpension som delpension villkoren för erhållande av arbetslöshetspension, ändras

pensionen på ansökan till arbetslöshetspension, vars belopp är lika stort som den invalidpension som han skulle ha erhållit om nämnda delpension hade ändrats till full invalidpension. Härvid läggs pensionsdelen för återstående tid enligt 3 mom. dock inte till arbetslöshetspensionen, men arbetslöshetspensionen fastställs till ett minst lika stort belopp som delpensionen. Beviljas arbetslöshetspension för samma tid som den för vilken delpension har betalats, anses delpensionen utgöra delprestation av arbetslöshetspensionen. I övrigt gäller i fråga om nämnda arbetslöshetspension vad som bestäms i 2 mom.

När en mottagare av arbetslöshetspension uppnår den ålder som berättigar till ålderspension, ändras arbetslöshetspensionen till ålderspension. Om arbetslöshetspensionen fastställdes med tillämpning av andra meningen i 3 mom. läggs pensionsdelen för återstående tid till ålderspensionen. Pensionsdelen för återstående tid läggs till ålderspensionen också när en arbetslöshetspension som avses i föregående mening med stöd av 9 mom. har ändrats till invalidpension och invalidpensionen senare med stöd av 4 § 6 mom. ändras till ålderspension.

En arbetslöshetspension som enligt 3 mom. inte skall ökas med pensionsdelen för återstående tid betraktas dock som heffektiv pension i enlighet med 6 § 1 mom. och 6 a § när denna lag tillämpas. Ändras en sådan arbetslöshetspension med stöd av 9 mom. till invalidpension betraktas också invalidpensionen som heffektiv pension.

4 e §

Utän hinder av vad som i 4 § 3 mom. och 5 b § 1 mom. bestäms om erhållande av full invalidpension har arbetstagare som fyllt 60 år rätt att få invalidpension i form av individuell förtidspension, om hans arbetsförmåga, med beaktande av sjukdom, lyte eller skada, faktorer förknippade med åldrandet, lång tid i yrket, ett för honom påfrestande och slitamt arbete samt arbetsförhållandena, varaktigt har nedgått i sådan grad att det inte skäligen kan förutsättas att han skall fortsätta med sitt förvärvsarbete.

5 a §

Börjar pensionen senare än vid ingången

av månaden efter den under vilken arbetstagaren fyllde 65 år, höjs den enligt 8 § samordnade pensionen med 0,6 procent för varje månad varmed begynnelsepunkten för pensionen uppskjutits.

Beviljas pension enligt 4 § 2 mom. i förtid, minskas pensionen med 0,4 procent för varje månad för vilken pensionen utbetalas före ingången av den månad som följer efter den då pensionsåldern uppnås. Minskningen beräknas på den enligt 8 § samordnade pension som arbetstagaren har intjänat fram till begynnelsepunkten för pensionen. Om härvid det arbetsförhållande som ligger till grund för den icke i förtid beviljade pensionen upphör före uppnådd pensionsålder, fogas den pension som intjänats genom nämnda arbetsförhållande till ålderspensionen så ändrad att den motsvarar arbetstagarens ålder vid begynnelsepunkten för den pension som beviljas på grundvalen härav.

7 h §

Familjepensionens storlek bestäms på basis av den ålderspension eller fulla invalidpension enligt minimivillkoren i denna lag som förmånslåtaren fick vid sin död. Om förmånslåtaren fick en arbetslöshetspension eller en sådan invalidpension som avses i 4 c § 9 mom. utan tillägg enligt 4 c § 3 mom. för pensionsdelen för återstående tid, läggs denna pensionsdel till den pension som familjepensionen grundar sig på. Fick förmånslåtaren inte sådan pension, uträknas beloppet av pensionen som om sådan arbetsförmåga hade begynt på dödsdagen som hade medfört rätt till full invalidpension, om inte förmånstägaren visar något annat. När familjepensionens belopp räknas ut beaktas dock inte tillägg enligt 7 g § eller avdrag enligt 8 §.

12 §

Pensionsanstaltarnas ömsesidiga ansvar för pensionerna och rehabiliteringspenningen bestäms och pensionsanstaltarnas omkostnader för pensionerna och rehabiliteringspenningen fördelas mellan pensionsanstalterna, om dessa inte har kommit överens om något annat, enligt följande:

2) för de fyra femtedelar av en invalid- eller arbetslöshetspension som har beviljats med tillämpning av 6 a §, i dessa pensioner även inbegripet en pensionsdel som eventu-

ellt betalas enligt lagen om arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden och en i 3 a § 4 mom. lagen om sjömanspensioner angiven pensionsdel som eventuellt betalas enligt nämnda lag, dock inte ett pensionsbelopp enligt 5 § 6 mom. i denna lag, vilket beräknats med tillämpning av 6 a §, och varken tillägg enligt 4 j eller 7 g § eller med stöd av 9 § förhöjningar som gjorts efter pensionsbegynnande samt för den del av rehabiliteringspenningen som till sitt belopp motsvarar den på ovan nämnt sätt fastställda delen av den med tillämpning av 6 a § beviljade invalidpensionen, svarar enbart den pensionsanstalt till vars verksamhetskrets arbetstagaren hörde på grundval av ett arbetsförhållande som avses i nämnda paragraf; dessutom svarar pensionsanstalten för det belopp av pensionen eller rehabiliteringspenningen som enligt de grunder som ministeriet har fastställt eller givit har överförts särskilt på den del av pensionen som pensionsanstalten svarar för enligt 12 a § 5 mom.,

21 §

En part som är missnöjd med en pensionsanstalts beslut i ett ärende som gäller pension eller skyldigheter som i denna lag bestäms för en arbetsgivare, får söka ändring i beslutet genom skriftliga besvär hos pensionsnämnden senast den 30 dagen efter den dag då parten fick del av beslutet. Detsamma gäller ett dylikt beslut av pensionskyddscentralen och pensionsskyddscentralens beslut i ett ärende som gäller skyldigheter som i denna lag bestäms för en pensionsanstalt samt de beslut av pensionskyddscentralen som avses i 1 § 7 mom., 1 c § 2 mom., 9 a § 1 mom., 10 a § 2 mom., 12 § 6 mom. och 14 § 3 mom.

22 §

Den som anser att en debitering som med stöd av denna lag fastställts av pensionsanstalt eller pensionsskyddscentralen stridit mot lag eller avtal, får däröver skriftligen anföra grundbesvär hos pensionsnämnden senast inom två år från ingången av året efter det år då fordran bestämdes eller debiterades. Detsamma gäller debiteringar på grundval av 1 § 6 mom. Om sådana grundbesvär anförs med anledning av utmätning,

gäller dessutom vad som bestäms om grundbesvär vid utmätning av skatter och avgifter.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Denna lag tillämpas på pensioner i fråga om vilka pensionsfallet inträffar efter att lagen har trätt i kraft.

Utän hinder av 2 mom. tillämpas lagens 4 c § 1 mom. också på arbetslöshetspensioner, när pensionsfallet har inträffat innan denna lag träder i kraft. Om arbetstagaren inte har haft rätt till arbetslöshetspension på grund av att han inte har uppfyllt villkoret i 4 c § 1 mom. 1 punkten lagen om pension för arbetstagare, sådan den lyder när denna lag träder i kraft, beviljas pensionen på ansökan i enlighet med denna lag samt till övriga delar i enlighet med de bestämmelser i lagen om pension för arbetstagare som gäller när denna lag träder i kraft, räknat från ingången av den månad som följer efter pensionsansökan, dock tidigast från denna lags ikraftträdande. Görs ansökan inom en månad efter att denna lag har trätt i kraft, beviljas arbetslöshetspension från lagens ikraftträdande.

På arbetstagare som är födda 1944 eller tidigare tillämpas dock alltså 4 c § 3 mom. lagen om pension för arbetstagare, sådant det lyder när denna lag träder i kraft, om de när denna lag träder i kraft har rätt att få dagpenning enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa eller utbildningsstöd enligt lagen om arbetskraftspolitisk vuxenutbildning eller om de 1999 har fått arbetslöshetsdagpenning eller utbildningsstöd för sammanlagt minst hundra dagar. Detsamma gäller arbetstagare som avses i 1 § lagen om förbättrande av sysselsättningsförutsättningarna för 55 år fyllda arbetslösa, om de är anställda i ett arbets- eller tjänsteförhållande enligt nämnda lag när denna lag träder i kraft. När detta moment tillämpas anses en arbetstagare ha rätt till dagpenning också

1) under självrisktiden enligt 12 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa och den 1 januari 2000,

2) under den tid arbetstagaren inte har rätt till arbetslöshetsdagpenning med hänvisning till godtagbara skäl enligt 16 § 4 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa,

3) under den tid arbetstagaren inte har rätt till arbetslöshetsdagpenning på grund av att han av arbetsgivaren har fått någon annan

ekonomisk fördel som avses i 5 § 1 mom. 13 punkten lagen om utkomstskydd för arbetslösa än lön eller motsvarande ersättning för uppsägningstiden, och förutsatt att avtalet om fördelen har ingåtts före den 1 augusti 1999, eller

4) under den tid arbetstagaren inte har rätt till arbetslöshetsdagpenning på grund av att han av arbetsgivaren har fått semesterlön eller semesterersättning som avses i 5 § 1 mom. 15 punkten lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

Vad som föreskrivs i 4 mom. tillämpas dock inte på en arbetstagare som när denna lag träder i kraft har rätt att få arbetslöshetsdagpenning eller utbildningsstöd enligt nämnda moment på grund av att han har sagt upp sig den 1 augusti 1999 eller därefter, har blivit uppsagd från ett arbetsförhållande som varat längre än sex månader eller har permitterats från och med nämnda dag eller därefter. När en arbetstagare som har sagt upp sig, blivit uppsagd eller blivit permitterad från den 1 augusti 1999 eller därefter under 1999 har fått arbetslöshetsdagpenning eller utbildningsstöd innan arbetsförhållandet upphörde eller permitteringen började för sammanlagt minst hundra dagar, tillämpas 4 mom.

Utan hinder av vad som i 4 e § 1 mom. bestäms om den lägsta åldersgränsen för individuell förtidspension bibehåller arbetsta-

gare som är födda 1943 eller tidigare sin rätt till individuell förtidspension när de fyllt 58 år.

Denna lags 5 a § tillämpas på pensioner som börjar när denna lag träder i kraft eller därefter. Om en arbetstagare har fyllt 65 år före lagens ikraftträdande, tillämpas 5 a § 1 mom. lagen om pension för arbetstagare, sådan det lyder vid ikraftträdandet, på tiden före ikraftträdandet.

Vid tillämpningen av 12 § 1 mom. 2 punkten i denna lag beaktas de arbetslöshetspensioner som har beviljats med tillämpning av andra meningens i 4 c § 3 mom. i denna lag.

Om en arbetstagare när denna lag träder i kraft omfattas av ett pensionsarrangemang som innebär att han har ett pensionsskydd som avses i 11 § lagen om pension för arbetstagare eller ett pensionsskydd som annars är bättre än minimivillkoren enligt lagen, höjs tilläggs-pensionsskyddet inte på grund av att pensionsskyddet enligt minimi villkoren sjunker till följd av bestämmelserna i denna lag. Villkoren för tilläggs-pensionsskyddet eller stadgarna för pensionskassan eller pensionsstiftelsen kan i tillämpliga delar ändras i överensstämmelse med denna lag.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 23 december 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 1264

Lag

om ändring av lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden

Given i Helsingfors den 23 december 1999

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen den 9 februari 1962 om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden (134/1962) 5 a § 3 mom., sådant det lyder i lag 667/1985, och
ändras 4 § 1 och 6 mom., 4 a § 1 mom., 5 a § 2 mom., 5 c § 1 mom., 7 § 1 mom., 9 § 1 mom. 2 punkten och 13 a §,
 dessa lagrum sådana de lyder, 4 § 1 mom. och 5 a § 2 mom. i nämnda lag 667/1985, 4 § 6 mom. och 9 § 1 mom. 2 punkten i lag 222/1998, 4 a § 1 mom. och 5 c § 1 mom. i lag 560/1993, 7 § 1 mom. i lag 1172/1996 och 13 a § i lag 284/1999, som följer:

4 §

Arbetstagare har rätt till ålderspension då han fyllt 65 år, räknat från ingången av månaden efter den under vilken pensionsansökan görs, oberoende av om han längre kvarstår i arbetsförhållande. På ansökan beviljas ålderspension i förtid innan arbetstagaren fyllt 65 år, dock tidigast från ingången av månaden efter den under vilken han fyllde 60 år. Pensionen beviljas härvid minskad på det sätt som bestäms i 5 a § 2 mom. På förtida ålderspension tillämpas i övrigt vad som i detta moment bestäms om ålderspension.

Arbetstagare är berättigad till arbetslöshetspension och deltidspension, om något annat inte följer av denna lag, på det sätt som bestäms i lagen om pension för arbetstagare. Den återstående tid som avses i 4 c § 3 mom. i nämnda lag och den tid som enligt 4 f § 1 mom. 3 punkten i nämnda lag återstår till pensionsåldern motsvarar i 7 § 1 mom. angiven lön. Den i 4 f § 1 mom. 4 punkten i nämnda lag avsedda pensions-

grundande tiden av fem år beräknas i månader på grundval av de förvärvsinkomster som under de sistförflutna 15 kalenderåren erhållits i arbetsförhållanden på vilka denna lag tillämpas, genom att beloppet av förvärvsinkomsterna under kalenderåret divideras med det markbelopp som avses i 1 § 1 mom. 2 punkten i lagen om pension för arbetstagare. Härvid beaktas endast hela månader, likväl högst så många månader att de tillsammans med övriga i 4 f § 1 mom. 4 punkten lagen om pension för arbetstagare avsedda pensionsgrundande tider utgör 12 månader per kalenderår. När deltidspension fastställs, betraktas som stabiliserad förvärvsinkomst den i 7 § 1 mom. nämnda lön, som skulle räknas såsom berättigande till pension om arbetstagaren blivit arbetsoförmögen vid den tidpunkt då deltidspensionen börjar.

4 a §

Utan hinder av vad som i 4 § 2 mom. och 5 b § 1 mom. bestäms om erhållande av full

invalidpension har en arbetstagare som har fyllt 60 år rätt att få invalidpension i form av individuell förtidspension, om hans arbetsförmåga, med beaktande av sjukdom, lyte eller skada, faktorer förknippade med åldrandet, lång tid i yrket, ett för honom påfrestande och slitsamt arbete samt arbetsförhållandena, varaktigt har nedgått i sådan grad att det inte skäligen kan förutsättas att han skall fortsätta med sitt förvärvsarbete.

5 a §

Beviljas pension enligt 4 § 1 mom. i förtid, minskas pensionen med 0,4 procent för varje månad för vilken pensionen utbetalas före ingången av den månad som följer efter den då pensionsåldern uppnås. Minskningen beräknas på den enligt 8 § lagen om pension för arbetstagare samordnade pension som arbetstagaren har intjänat fram till begynnelse-tidpunkten för pensionen. På ansökan ökas arbetstagarens ålderspension med den pension som grundar sig på löner som uppburits under tiden för förtida ålderspension.

5 c §

När ålders- och invalidpensionens storlek fastställs beaktas inte lönen för den tid för vilken arbetstagaren har rätt att uppbära sådan grundpension enligt en lag, ett pensionsreglemente eller en pensionsstadga som nämns i 8 § 4 mom. lagen om pension för arbetstagare, vars storlek har fastställts med beaktande av den tid som återstår till pensionsåldern eller av motsvarande arbetsförtjänst (*heleffektiv pension*). Som heleffektiv pension betraktas också arbetslöshetspension som enligt 4 c § 3 mom. lagen om pension för arbetstagare inte skall ökas med den i lagrummet avsedda pensionsdelen för återstående tid, likaså invalidpension som med stöd av 4 c § 9 mom. lagen om pension för arbetstagare får beviljas som förlängning på arbetslöshetspension. När invalidpensionens storlek fastställs beaktas inte heller lön som arbetstagaren har uppburits i sådant arbetsförhållande vid vars början han redan hade den sjukdom, det lyte eller den skada som utgör den huvudsakliga orsaken till arbetsförmågan. Det sistnämnda gäller dock inte lön som uppburits i ett arbetsförhållande som har börjat minst ett år före arbetsförmågans inträde.

7 §

Om arbetstagaren omedelbart före uppkomsten av den sjukdom, det lyte eller den skada som utgör den huvudsakliga orsaken till arbetsförmåga under 540 dagar i arbete som avses i denna lag har förtjänat minst 800 mark, beaktas såsom pensionslön även den lön som han skulle ha förtjänat från arbetsförmågans början till dess han uppnått pensionsåldern (*lön för återstående tid*). Har arbetstagaren på grund av samma pensionsfall också enligt lagen om pension för lantbruksföretagare (467/1969) rätt till heleffektiv invalidpension, skall såsom ovan nämnda gränobelopp anses 200 mark. Vid fastställandet av arbetslöshetspensionens pensionsdel för återstående tid räknas ovan nämnda 540 dagar från den i 4 c § 3 mom. lagen om pension för arbetstagare avsedda dagen för pensionsfallet. För att lön för återstående tid skall inräknas i pensionslönen förutsätts det dessutom att arbetstagaren under det år då arbetsförmågan börjat och de tio kalenderår som omedelbart föregått nämnda år under en tid om minst 12 månader har haft förvärvsarbete som skall försäkras i Finland och som berättigar till sådan grundpension som avses i 8 § 4 mom. lagen om pension för arbetstagare. Vid beräkandet av ovan nämnda tid om 12 månader skall tillämpas 6 a § 1 mom. 3 och 4 meningerna i lagen om pension för arbetstagare.

9 §

Om de pensionsanstalter som avses i 2 § inte har kommit överens om något annat, ansvarar de för pensionsskyddet enligt denna lag på följande sätt:

2) för de fyra femtedelarna av en invalid- eller arbetslöshetspension som beviljats med tillämpning av 7 § 1 mom., i dessa pensioner även inbegripet en pensionsdel som eventuellt betalas enligt lagen om pension för arbetstagare och en pensionsdel som avses i 3 a § 4 mom. lagen om sjömanspensioner som eventuellt betalas enligt nämnda lag, dock inte ett pensionsbelopp motsvarande 5 § 6 mom. lagen om pension för arbetstagare, vilket beräknats med tillämpning av 7 § 1 mom. i denna lag, och varken tillägg enligt 4 j eller 7 g § lagen om pension för arbetstagare eller förhöjningar som gjorts med stöd av 9 § i nämnda lag efter pensionens begynnande samt för den del av rehabi-

literingspenningen som motsvarar den på ovan nämnt sätt fastställda delen av den med tillämpning av 7 § 1 mom. beviljade invalidpensionen, svarar enbart den pensionsanstalt till vars verksamhetskrets arbetstagaren hörde då han ådrog sig sjukdom, lyte eller skada som avses i 7 § 1 mom., eller då han blev arbetslös eller, om han då inte längre stod i ett arbetsförhållande som omfattas av denna lag, den pensionsanstalt till vars verksamhetskrets han senast hörde; dessutom svarar pensionsanstalten för det belopp av pensionen eller rehabiliteringspenningen som enligt de grunder som har givits av ministeriet särskilt har överförs på den pensionsdel som pensionsanstalten svarar för enligt 12 a § 5 mom. lagen om pension för arbetstagare,

13 a §

Om inte något annat följer av denna lag, gäller dessutom i tillämpliga delar 1 § 6 och 7 mom., 3 § 2 mom., 3 a §, 4 § 1 och 5 mom., 4 a § 2—6 mom., 4 b—4 d, 4 f—4 h och 4 j—4 n §, 5 § 4 och 6 mom., 5 c, 7 f—7 h, 8, 8 a—8 g, 9, 9 a, 10, 10 a, 10 c och 12 §, 12 a § 4 och 5 mom., 13 a,

Helsingfors den 23 december 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

13 b och 14 §, 15 § 2 mom. samt 15 a, 15 b, 16, 17, 17 a, 17 b, 18, 19 a—19 d, 20, 21, 21 a—21 e, 22 och 23 § lagen om pension för arbetstagare.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Denna lag tillämpas på pensioner i fråga om vilka pensionsfallet inträffar efter att lagen har trätt i kraft.

Utän hinder av vad som i 4 a § 1 mom. bestäms om den lägsta åldersgränsen för individuell förtidspension bibehåller arbetstagare som är födda 1943 eller tidigare sin rätt till individuell förtidspension när de fyllt 58 år.

Denna lags 5 a § 2 mom. tillämpas på pensioner som börjar när denna lag träder i kraft eller därefter.

De markbelopp som bestäms i denna lags 7 § 1 mom. motsvarar det indextal som fastställts för 1962.

Vid tillämpningen av 9 § 1 mom. 2 punkten i denna lag beaktas de arbetslöshetspensioner som har beviljats med tillämpning av andra meningen i 4 c § 3 mom. lagen om pension för arbetstagare.

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 1265

L a g

om ändring av 4 § lagen om pension för konstnärer och särskilda grupper av arbetstagare

Given i Helsingfors den 23 december 1999

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 26 juli 1985 om pension för konstnärer och särskilda grupper av arbetstagare (662/1985) 4 § 1 mom., sådant det lyder i lag 1484/1995, som följer:

4 §
Pensionens belopp bestäms med iakttagande i tillämpliga delar av bestämmelserna i 4 § 6 mom., 5 § 1 mom., 2 mom. 1 och 3 punkten samt 4—6 mom., 5 c, 7, 7 a och 7 b § lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden (134/1962).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Helsingfors den 23 december 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

RP 93/1999
ShUB 23/1999
RSv 126/1999

2 490301/150

Nr 1266

L a g

om ändring av 6 a § lagen om pension för lantbruksföretagare

Given i Helsingfors den 23 december 1999

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 14 juli 1969 om pension för lantbruksföretagare (467/1969) 6 a §
2 mom., sådant det lyder i lag 1486/1995, som följer:

6 a §

När en förtida ålderspension fastställs, tillämpas 5 a § lagen om pension för arbetstagare. För lantbruksföretagare födda 1935 minskas dock den förtida ålderspensionen med 0,39 procent per månad.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Denna lag tillämpas på pensioner som börjar när denna lag träder i kraft eller därefter.

Helsingfors den 23 december 1999

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 1267

L a g

om ändring av 5 a § lagen om pension för företagare

Given i Helsingfors den 23 december 1999

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 14 juli 1969 om pension för företagare (468/1969) 5 a § 2 mom., så-
dant det lyder i lag 1485/1995, som följer:

5 a §

När en förtida ålderspension fastställs,
tillämpas 5 a § lagen om pension för arbets-
tagare. För företagare födda 1935 minskas
dock den förtida ålderspensionen med
0,39 procent per månad.

Denna lag träder i kraft den 1 januari
2000.

Denna lag tillämpas på pensioner som bör-
jar när denna lag träder i kraft eller därefter.

Helsingfors den 23 december 1999

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 1268

Lag

om ändring av lagen om sjömanspensioner

Given i Helsingfors den 23 december 1999

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 26 januari 1956 om sjömanspensioner (72/1956) 3 a § 2 mom. 2 punkten, 15 § 5 mom., 15 e § 1—3 och 8 mom., 16 f § 1 mom. och 22 § 1 och 2 mom.,

dessas lagrum sådana de lyder, 3 a § 2 mom. 2 punkten i lag 223/1998, 15 § 5 mom., 15 e § 8 mom. och 16 f § 1 mom. i lag 1745/1995, 15 e § 1 mom. i lag 1595/1993 och i nämnda lag 1745/1995, 15 e § 2 och 3 mom. i nämnda lag 1595/1993 samt 22 § 1 mom. i lag 1346/1990 och 2 mom. i lag 1038/1986, och

fogas till 15 e §, sådan den lyder i lag 52/1985 samt i nämnda lagar 1346/1990, 1595/1993 och 1745/1995, nya 10 och 11 mom. i stället för de 10 och 11 mom. som upphävts genom nämnda lag 1595/1993, som följer:

3 a §

För den del av pensionen enligt denna lag som motsvarar minimipensionsskyddet enligt lagen om pension för arbetstagare och för rehabiliteringspenningen ansvarar pensionskassan på följande sätt:

2) för de fyra femtedelar av en invaliditets- eller arbetslöshetspension som har beviljats med tillämpning av 12 a §, i dessa pensioner även inbegripet de pensionsdelar som eventuellt betalas enligt lagen om pension för arbetstagare och lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden (134/1962), dock inte ett pensionsbelopp enligt 16 § 4 mom. eller 22 a § 6 mom. i denna lag, vilket beräknats med tillämpning av 12 a §, och varken tillägg enligt 25 a eller 15 d § eller med stöd av 18 § efter pensionens begynnande, företagna höjningar, samt för den del av rehabiliteringspenningen

som svarar mot den del av invaliditetspensionen som motsvarar det minimipensionsskydd enligt lagen om pension för arbetstagare som på ovan nämnt sätt bestäms utgående från en med tillämpning av 12 a § beviljad invaliditetspension, svarar pensionskassan ensam; dessutom ansvarar pensionskassan för det belopp av pension eller rehabiliteringspenning som enligt de grunder som ministeriet har givit särskilt har överförs på den del som pensionskassan svarar för enligt 12 a § 5 mom. lagen om pension för arbetstagare, samt

15 §

Utan hinder av vad som i 1—4 mom. bestäms om erhållande av full invaliditetspension har en arbetstagare som har fyllt 60 år rätt att få invaliditetspension i form av individuell förtidspension, om hans arbetsför-

måga, med beaktande av sjukdom, lyte eller skada, faktorer förknippade med åldrandet, lång tid i yrket, ett för honom påfrestande och slitsamt arbete samt arbetsförhållandena, varaktigt har nedgått i sådan grad att det inte skäligen kan förutsättas att han skall fortsätta med sitt förvärvsarbete.

15 e §

Berättigad till arbetslöshetspension är en långvarigt arbetslös arbetstagare som har fyllt 60 år, förutsatt att

1) han under de 15 kalenderår som omedelbart föregått den dag för pensionsfallet som avses i 3 mom. under sammanlagt minst fem år har intjänat i 8 § 4 mom. lagen om pension för arbetstagare nämnd grundpension eller annan därmed jämförbar pension som grundar sig på arbets- eller tjänsteförhållande; på grundval av arbetsförtjänsten i arbetsförhållanden som avses i lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden beaktas intjänandetiden härvid så som anges i 4 § 6 mom. i nämnda lag,

2) han företer ett av arbetslöshetskassan eller folkpensionsanstalten utfärdat intyg över att han enligt 26 § 1 eller 2 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa (602/1984) inte längre har rätt till arbetslöshetsdagpenning, och att

3) han företer ett av Arbetskraftsbyrån utfärdat intyg över att han där är arbetslös arbetssökande och att han inte kan anvisas sådant arbete som han inte kan vägra ta emot utan att förlora sin rätt till arbetslöshetsdagpenning enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

Arbetslöshetspension betalas från ingången av den månad som följer efter den månad under vilken arbetstagaren uppfyller de villkor för pension som avses i 1 mom. Om arbetstagaren har fått det intyg av Arbetskraftsbyrån som avses i 1 mom. 3 punkten senare än en månad efter det att intyg över arbetslöshetsdagpenning som avses i 1 mom. 2 punkten utfärdades, börjar pensionen från ingången av den månad som följer efter att intyget från Arbetskraftsbyrån utfärdades. Pension betalas dock inte utan grundad anledning retroaktivt för längre tid än sex månader före den månad som följer efter ansökan. Om inte något annat bestäms i denna paragraf gäller angående arbetslöshetspension och mottagare av arbetslöshetspension i tillämpliga delar vad som bestäms om in-

validitetspension och mottagare av invaliditetspension.

Arbetslöshetspensionen är lika stor som den invaliditetspension enligt denna lag vilken skulle ha beviljats arbetstagaren, om han vid tidpunkten för pensionsfallet hade varit berättigad till invaliditetspension. Varken den pensionsdel som grundar sig på den återstående tiden enligt 12 a § 1 mom. eller det arbetspensionstillägg som enligt 16 e § skall räknas in i pensionen till denna del eller det barntillägg som avses i 15 d § (*pensionsdel för återstående tid*) läggs till arbetslöshetspensionen. Pensionsfallet anses ha inträffat den dag då arbetstagaren uppfyller alla de villkor för arbetslöshetspension som avses i 1 mom.

Uppfyller arbetstagare som erhåller invaliditetspension som delpension villkoren för erhållande av arbetslöshetspension, ändras pensionen på ansökan till arbetslöshetspension, vars belopp är lika stort som den invaliditetspension som han skulle ha erhållit, om nämnda delpension hade ändrats till full invaliditetspension. Härvid läggs pensionsdelen för återstående tid enligt 3 mom. dock inte till arbetslöshetspensionen, men pensionen fastställs till ett minst lika stort belopp som nämnda delpension. Beviljas arbetslöshetspension för samma tid som den för vilken delpension har betalats, anses delpensionen utgöra delprestation av arbetslöshetspensionen. I övrigt gäller i fråga om nämnda arbetslöshetspension vad som bestäms i 2 mom.

När en mottagare av arbetslöshetspension uppnår den ålder som berättigar till ålderdomspension, ändras arbetslöshetspensionen till ålderdomspension. Om arbetslöshetspensionen fastställdes med tillämpning av andra meningarna i 3 mom. läggs pensionsdelen för återstående tid till ålderdomspensionen. Pensionsdelen för återstående tid läggs till ålderdomspensionen också när en arbetslöshetspension som avses i föregående mening med stöd av 9 mom. har ändrats till invaliditetspension och invaliditetspensionen senare ändras till ålderdomspension.

En arbetslöshetspension som enligt 3 mom. inte skall ökas med pensionsdelen för återstående tid betraktas dock som helegativ pension i enlighet med 12 § 1 mom. och 12 a §, när denna lag tillämpas. När en sådan arbetslöshetspension med stöd av

9 mom. ändras till invaliditetspension betraktas också invaliditetspensionen som hel-effektiv pension.

16 f §

Familjepensionens storlek bestäms på basis av den ålderdomspension eller fulla invaliditetspension enligt denna lag som förmåns-låtaren fick vid sin död. Om förmåns-låtaren fick en arbetslöshetspension eller en sådan invaliditetspension som avses i 15 e § 9 mom. utan tillägg enligt 15 e § 3 mom. för pensionsdelen för återstående tid, läggs denna pensionsdel till den pension för förmåns-låtaren som familjepensionen grundar sig på. Fick förmåns-låtaren inte sådan pension, uträknas beloppet av pensionen som om sådan arbetsförmåga hade begynt på dödsdagen som hade medfört rätt till full invaliditetspension, om inte förmånstagaren visar något annat. När familjepensionens belopp räknas ut beaktas dock inte tillägg enligt 15 d § eller avdrag enligt 27 §.

22 §

Om pensionen börjar senare än vid in-gången av månaden efter det den i 14 § be-stämda pensionsåldern uppnåddes, höjs den enligt 27 § samordnade pensionen med 0,6 procent för varje månad som pensionens början uppskjutits.

Om pensionen beviljas i förtid i enlighet med 14 § 3 mom., minskas den med 0,4 procent för varje månad för vilken pensio-nen utbetalas före ingången av kalendermånaden efter den då den i 14 § nämnda pens-ionsåldern uppnås. Minskningen beräknas på den i enlighet med 27 § samordnade pen-sion som den försäkrade har tjänat in vid den tidpunkt då pensionen börjar. Om det arbetsförhållande som ligger till grund för en icke i förtid beviljad pension härvid upphör före uppnådd pensionsålder, läggs den pen-sion som intjänats i detta arbetsförhållande till ålderdomspensionen så ändrad att den motsvarar den försäkrades ålder vid begyn-nelsetidpunkten för den pension som beviljas på grundvalen härav.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Denna lag tillämpas på pensioner i fråga om vilka pensionsfallet inträffar efter att la-gen har trätt i kraft.

Vid tillämpningen av 3 a § 1 mom. 2 punkten i denna lag beaktas de arbetslös-hetspensioner som har beviljats på grundval av andra meningens i 15 e § 3 mom. i denna lag.

Utan hinder av vad som i 15 § 5 mom. bestäms om den lägsta åldersgränsen för in-dividuell förtidspension bibehåller arbetsta-gare som är födda 1943 eller tidigare sin rätt till individuell förtidspension när de fyllt 58 år.

Utan hinder av 2 mom. tillämpas lagens 15 e § 1 mom. också på arbetslöshetspensio-ner, när pensionsfallet har inträffat innan denna lag träder i kraft. Om arbetstagaren inte har haft rätt till arbetslöshetspension på grund av att han inte har uppfyllt villkoret i 15 e § 1 mom. 1 punkten lagen om sjömans-pensioner, sådan den lyder när denna lag träder i kraft, beviljas pensionen på ansökan i enlighet med denna lag samt till övriga delar i enlighet med de bestämmelser i lagen om sjömanspensioner, som gäller vid ikraft-trädandet, räknat från ingången av den må-nad som följer efter ansökan, dock tidigast från denna lags ikraftträdande. Görs ansökan inom en månad efter att denna lag har trätt i kraft, beviljas arbetslöshetspension från la-gens ikraftträdande.

På arbetstagare som är födda 1944 eller tidigare tillämpas dock alltså 15 e § 3 mom. lagen om sjömanspensioner, sådant det lyder när denna lag träder i kraft, om de när denna lag träder i kraft har rätt till dag-penning enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa eller utbildningsstöd enligt lagen om arbetskraftspolitisk vuxenutbildning eller om de 1999 har fått arbetslöshetsdagpenning eller utbildningsstöd för sammanlagt minst hundra dagar. Detsamma gäller arbetstagare som avses i 1 § lagen om förbättrande av sysselsättningsförutsättningarna för 55 år fyllda arbetslösa, om de är anställda i ett arbets- eller tjänsteförhållande enligt nämnda lag när denna lag träder i kraft. När detta moment tillämpas anses en arbetstagare ha rätt till dagpenning också

1) under självrisktiden enligt 12 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa och den 1 januari 2000,

2) under den tid arbetstagaren inte har rätt till arbetslöshetsdagpenning med hänvisning till godtagbara skäl enligt 16 § 4 mom. la-gen om utkomstskydd för arbetslösa,

3) under den tid arbetstagaren inte har rätt till arbetslöshetsdagpenning på grund av att

han av arbetsgivaren har fått någon annan ekonomisk fördel som avses i 5 § 1 mom. 13 punkten lagen om utkomstskydd för arbetslösa än lön eller motsvarande ersättning för uppsägningstiden, och förutsatt att avtalet om fördelen har ingåtts före den 1 augusti 1999, eller

4) under den tid arbetstagaren inte har rätt till arbetslöshetsdagpenning på grund av att han av arbetsgivaren har fått semesterlön eller semesterersättning som avses i 5 § 1 mom. 15 punkten lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

Vad som föreskrivs i 6 mom. tillämpas dock inte på en arbetstagare som när denna lag träder i kraft har rätt att få arbetslöshetsdagpenning eller utbildningsstöd enligt nämnda moment på grund av att han har sagt upp sig den 1 augusti 1999 eller därefter, har blivit uppsagd från ett arbetsförhållande som varat längre än sex månader eller

har permitterats från och med nämnda dag eller därefter. När en arbetstagare som har sagt upp sig, blivit uppsagd eller blivit permitterad från den 1 augusti 1999 eller därefter under 1999 har fått arbetslöshetsdagpenning eller utbildningsstöd innan arbetsförhållandet upphörde eller permitteringen började för sammanlagt minst hundra dagar, tillämpas 6 mom.

Denna lags 22 § 1 och 2 mom. tillämpas på pensioner som börjar när denna lag träder i kraft eller därefter. Om en arbetstagare har uppnått den pensionsålder som föreskrivs i 14 § lagen om sjömanspensioner innan denna lag träder i kraft, tillämpas 22 § 1 mom. lagen om sjömanspensioner, sådant det lyder när denna lag träder i kraft, på tiden före lagens ikraftträdande.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 23 december 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 1269

L a g

om ändring av 3 § lagen om deltidsarbets- och deltidspensionsarrangemang för äldre arbetstagare

Given i Helsingfors den 23 december 1999

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 27 mars 1998 om deltidsarbets- och deltidspensionsarrangemang för äldre arbetstagare (227/1998) 3 § 1 mom. som följer:

3 § Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.
Denna lag träder i kraft den 1 juli 1998 och gäller till den 31 december 2002.

Helsingfors den 23 december 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 1270

L a g**om ändring av lagen om förbättrande av sysselsättningsförutsättningarna för 55 år fyllda arbetslösa**

Given i Helsingfors den 23 december 1999

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen den 18 juni 1998 om förbättrande av sysselsättningsförutsättningarna för 55 år fyllda arbetslösa (455/1998) 3 § 3 mom., samt
ändras 1 § 1 mom. 4 punkten, 2 § och 3 § 1 mom. som följer:

1 §
 Utan hinder av 6 a och 6 b § lagen om pension för arbetstagare (395/1961), 7 och 7 a § lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden (134/1962), 12 a och 12 b § lagen om sjömanspensioner (72/1956) och 5 a och 5 b § lagen om statens pensioner (280/1966) samt 4 § 4—8 mom. och 4 a § i den kommunala pensionsanstaltens pensionsstadga räknas återstående tid inte såsom till pension berättigande på grundval av ett arbets- eller tjänsteförhållande som har fortgått högst tio månader, om

4) det arbets- eller tjänsteförhållande enligt 1 punkten som har fortgått högst tio månader har börjat efter den arbetslöshetstid som avses i 3 punkten; dessutom förutsätts att arbetsförhållandet har upphört tidigast efter den 30 juni 1998.

2 §
 Rätten till återstående tid enligt de lagar som nämns i 1 § 1 mom. eller enligt pensionsstadgan fastställs när ett arbets- eller tjänsteförhållande som avses i 1 § 1 mom. 1 punkten börjar. När pensionen räknas ut beaktas dock som återstående tid den tid som återstår från pensionsfallet till uppnådd ålder för ålderspension eller motsvarande förtjänst.

3 §
 Denna lag träder i kraft den 1 juli 1998.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Denna lag tillämpas på pensioner i fråga om vilka pensionsfallet inträffar efter att lagen har trätt i kraft.

Helsingfors den 23 december 1999

Republikens President**MARTTI AHTISAARI**Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 1271

Lag

om ändring av folkpensionslagen

Given i Helsingfors den 23 december 1999

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i folkpensionslagen av den 8 juni 1956 (347/1956) 22 a § 10 mom. och 31 a § 4 mom., sådana de lyder i lag 1487/1995, och

ändras 20 § 1 mom. 2 punkten c-underpunkten, det inledande stycket i 22 a § 1 mom., 22 c § 1 mom. och 2 mom. 2 punkten, 25 a § 1 och 2 mom., 26 § 2 mom., 31 a § 3 mom. samt 39 § 1 mom.,

dess lagrum sådana de lyder, 20 § 1 mom. 2 punkten c-underpunkten i lag 837/1998, det inledande stycket i 22 a § 1 mom. i lag 564/1993, 22 c § 1 mom. i sistnämnda lag och i lag 1548/1993, 22 c § 2 mom. 2 punkten och 31 a § 3 mom. i lag 53/1985, 25 a § 1 och 2 mom. samt 26 § 2 mom. i lag 979/1996 samt 39 § 1 mom. i lag 214/1991, samt

fogas till 22 c §, sådan den lyder i nämnda lagar 53/1985, 564 och 1548/1993, ett nytt 3 mom., som följer:

20 §

I folkpension betalas

2) invaliditetspension:

c) i de fall som avses i 22 a § i form av individuell förtidspension till en person som har fyllt 60 men inte 65 år, eller

22 a §

Utan hinder av 22 § har en försäkrad som fyllt 60 år rätt till invaliditetspension i form av individuell förtidspension, om hans arbetsförmåga, med beaktande av sjukdom, lyte eller skada, faktorer förknippade med åldrandet, lång tid i yrket, ett för honom påfrestande och slitsamt arbete samt arbetsförhållandena, varaktigt har nedgått i sådan grad att det inte skäligen kan förutsättas att

han skall fortsätta med sitt förvärvsarbete. Ett villkor för pension är dessutom att den försäkrade antingen har upphört med förvärvsarbete eller att hans förvärvsinkomst per månad kan uppskattas understiga det belopp som tillämpas enligt 1 § 1 mom. 2 punkten lagen om pension för arbetstagare. Arbetet skall ha upphört eller förvärvsinkomsten ha nedgått tidigast 360 dagar före begynnelsepunkten för den arbetsförmåga som berättigar till individuell förtidspension eller partiell pension enligt de lagar som nämns i 8 § 4 mom. lagen om pension för arbetstagare. Härvid beaktas inte de dagar då den försäkrade

22 c §

Berättigad till arbetslöshetspension enligt 20 § 1 mom. 3 punkten är en långvarigt arbetslös försäkrad, förutsatt att

1) han uppfyller de villkor beträffande tiden i arbete som gäller arbetslöshetspension och om vilka föreskrivs i de lagar, det pensionsreglemente eller de pensionsstadgor som avses i 8 § 4 mom. lagen om pension för arbetstagare eller i någon annan motsvarande lag,

2) han företer ett av arbetslöshetskassan eller folkpensionsanstalten utfärdat intyg över att han enligt 26 § 1 och 2 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa inte längre har rätt till dagpenning enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa, och att

3) han företer ett av Arbetskraftsbyrån utfärdat intyg över att han där är arbetslös arbetssökande och att han inte kan anvisas sådant arbete som han inte kan vägra att ta emot utan att förlora sin rätt till arbetslöshetsdagpenning enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

Arbetslöshetspension beviljas tills vidare. Arbetslöshetspension utbetalas dock inte

2) för kalendermånad under vilken pensionstagaren är i förvärvsarbete och förtjänar minst dubbelt så mycket per månad som det belopp som tillämpas enligt 1 § 1 mom. 2 punkten lagen om pension för arbetstagare; inte heller

Arbetslöshetspension utbetalas från ingången av den månad som följer efter den månad under vilken personen uppfyller de villkor för pension som avses i 1 mom. Om han har fått det intyg av Arbetskraftsbyrån som avses i 1 mom. 3 punkten senare än en månad efter utfärdandet av det intyg över arbetslöshetsdagpenning som avses i 1 mom. 2 punkten, börjar pensionen från ingången av den månad som följer efter att intyget från Arbetskraftsbyrån utfärdades. Pension betalas dock inte utan särskilda skäl retroaktivt för längre tid än sex månader före ansökan.

25 a §

Börjar ålderdomspensionen senare än vid ingången av månaden efter den då personen fyller 65 år, höjs den med 0,6 procent för varje månad varmed begynnelsetidpunkten för pensionen skjuts upp. Härvid beaktas dock inte månader för vilka personen inte har haft rätt till folkpension.

Beviljas folkpension i form av förtida ålderdomspension, minskas den med 0,4 procent för varje månad varmed utbetalningen

av pensionen tidigareläggs i förhållande till ingången av den månad som följer på den då personen fyller 65 år.

26 §

Då folkpension fastställs, beaktas likväl inte barntillägg eller rehabiliteringstillägg till sådan pension som betalas enligt en lag, ett pensionsreglemente eller en pensionsstadga som avses i 8 § 4 mom. lagen om pension för arbetstagare och inte heller, då den försäkrade fyllt 65 år den 1 januari 1980 eller därefter, i 5 a § 1 mom. lagen om pension för arbetstagare nämnd eller motsvarande pensionsförhöjning som grundar sig på tiden efter uppnådd 65 års ålder. Sådan minskning som avses i 5 a § 2 mom. i den nämnda lagen eller minskning som motsvarar den beaktas dock såsom inkomst.

31 a §

Avbruten arbetslöshetspension börjar på ansökan utbetalas på nytt räknat från den tidpunkt då den försäkrade har rätt till pension, dock inte retroaktivt för längre tid än sex månader före ansökningen eller för den kalendermånad som omedelbart följer efter vägran som avses i 22 c § 2 mom. 3 punkten. Till ansökan skall fogas ett i 22 c § 1 mom. 3 punkten avsett intyg av Arbetskraftsbyrån. Har ansökan om att en avbruten pension skall börja utbetalas på nytt likväl inte gjorts inom ett år, anses pensionen utan särskilt beslut ha upphört vid tidpunkten för avbrottet.

39 §

Pension utbetalas från ingången av månaden efter den under vilken rätten till pensionen uppkom, likväl inte utan särskild orsak för längre tid än ett år före pensionsansökan. På samma sätt förfars vid utbetalning av en del eller en förhöjning av pensionen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Utän hinder av vad som bestäms i 20 och 22 a § i denna lag om den lägsta åldersgränsen för individuell förtidspension bibehåller personer som är födda 1943 eller tidigare sin

rätt till individuell förtidspension när de fyllt 58 år.

Om en person innan denna lag träder i kraft inte har haft rätt till arbetslöshetspension på grund av att han inte har uppfyllt villkoret i den 22 c § 1 mom. 1 punkt som gäller vid ikraftträdandet, beviljas pensionen på ansökan räknat från ingången av den månad som följer efter ansökan, dock tidigast från ikraftträdandet. Görs ansökan inom en månad efter att denna lag har trätt i kraft, beviljas arbetslöshetspension från ikraftträdandet.

Denna lags 25 a § 1 och 2 mom. tillämpas på pensioner som börjar den 1 januari 2000

Helsingfors den 23 december 1999

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

eller därefter. Om personen har fyllt 65 år innan denna lag träder i kraft, tillämpas 25 a § 1 mom. folkpensionslagen, sådant det lyder när denna lag träder i kraft, på tiden före ikraftträdandet.

När 26 § 2 mom. i denna lag tillämpas betraktas också en minskning enligt det 5 a § 3 mom. lagen om pension för arbetstagare som gäller när denna lag träder i kraft, eller en motsvarande minskning, som inkomst.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 1272

L a g

om ändring av 15 b § familjepensionslagen

Given i Helsingfors den 23 december 1999

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i familjepensionslagen av den 17 januari 1969 (38/1969) 15 b § 2 mom., sådant det
lyder i lag 1489/1995, som följer:

15 b §

Med årsinkomst avses den verkliga inkomst som en änka enligt skälig uppskattning kan förutsättas fortgående årligen åtnjuta, ökad med tio procent av det belopp varmed värdet av ankans egendom överstiger 149 250 mark. När årsinkomsten fastställs beaktas dock som inkomst en i 5 a § 2 mom. lagen om pension för arbetstagare nämnd minskning eller en minskning som motsvarar denna.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

När denna lag tillämpas betraktas också en minskning enligt det 5 a § 3 mom. lagen om pension för arbetstagare som gäller när denna lag träder i kraft, eller en motsvarande minskning, som inkomst.

Det belopp som anges i lagen motsvarar det poängtal för folkpensionsindexet enligt vilket de folkpensioner som skulle betalas i mars 1981 har beräknats.

Helsingfors den 23 december 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 1273

L a g

om beaktande av arbetstagares pensionsavgift och löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie i fråga om vissa dagpenningar

Given i Helsingfors den 23 december 1999

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §
Om det i lag, förordning eller statsrådsbeslut bestäms att i beloppet av dagpenning eller motsvarande förmån skall beaktas de arbetsinkomster som en person fått i arbets- eller tjänsteförhållande, skall från dessa arbetsinkomster eller från den förmån som utbetalas avdras fem procent 2000.

2 §
Närmare bestämmelser om tillämpningen av denna lag utfärdas av vederbörande ministerium.

3 §
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Helsingfors den 23 december 1999

**Republikens President
MARTTI AHTISAARI**

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 1274

L a g

om ändring av ikraftträdelsebestämmelsen i lagen om ändring av lagen om ersättning av statens medel för vissa kostnader för lantbruksföretagares företagshälsovård

Given i Helsingfors den 23 december 1999

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 2 mom. i ikraftträdelsebestämmelsen i lagen den 18 december 1998 om ändring av lagen om ersättning av statens medel för vissa kostnader för lantbruksföretagares företagshälsovård (1042/1998) som följer:

— — — — —
Lagens 1 § 2 mom. tillämpas dock så att de nödvändiga och skäligen kostnaderna för den nämnda centralenhetens verksamhet ersätts till den del som de under 1999—2005 utgör högst två miljoner mark om året och

på det sätt som social- och hälsovårdsministeriet närmare bestämmer.

Denna lag träder i kraft den 30 december 1999.

Helsingfors den 23 december 1999

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 1275

Förordning
om temporär ändring av 2 § sjukförsäkringsförordningen

Given i Helsingfors den 23 december 1999

På föredragning av social- och hälsovårdsministern
fogas temporärt till 2 § sjukförsäkringsförordningen av den 1 november 1963 (473/1963),
sådant detta lagrum lyder i förordning 30/1966, 793/1992 och 684/1997, ett nytt 6 mom.
som följer:

2 §

— — — — —
För sådan undersökning och förebyggande
behandling av mun och tänder som avses i
5 b § 2 mom. sjukförsäkringslagen och som
utförs av en tandläkare betalas ersättning till
ett taxeenligt belopp för en åtgärd som pågår
högst 20 minuter, förutsatt att den försäkra-

de inte har fått ersättning enligt sjukförsäk-
ringslagen för nämnda åtgärd år 1998 eller
1999.

— — — — —
Denna förordning träder i kraft den 1 ja-
nuari 2000 och gäller till och med den 31
december 2000.

Helsingfors den 23 december 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*